

Hoài Hương

AI CHỜ TRĂNG ĐI?

*Ai chờ trăng của Anh đi đâu?
Để Anh ngơ ngác giữa mây sâu.
Dường như sóng dậy ngoài biển lớn.
Bão tố quay cuồng trong núi sâu.
Ai chờ trăng của Anh đi đâu?
Gió sương Anh trải mấy nhịp cầu,
Đoạn trường dầu dãi bao mưa nắng,
Anh chỉ còn em: nửa vầng trăng.
Ai chờ trăng của Anh đi đâu,
Mình Anh lặng lẽ những đêm sâu.
Nửa khuya thêm vắng sương rơi lạnh,
Chờ mãi trăng về chung bóng nhau.*

Phx. Hoài Hương

ĐÊM YÊU THƯƠNG

Em đến bên anh rất dịu dàng,
Như hoa hàm tiếu buổi xuân sang.
Như trăng 16, trăng ngọc bích,
Môi, mắt, ngậy thơ, xinh quá xinh.

Áo trắng trinh nguyên nét trang đài,
Tóc mềm êm ái xoa bờ vai.
Trái tim anh ngỡ như ngừng lại,
Một thoáng nhìn thôi, nhớ suốt đời.

Anh chấp tay, tha thiết nguyện cầu,
Chúa thương hai đứa được gần nhau.
Em như hoa trắng, vườn hương ngát,
Chẳng phấn son, mà đẹp ngát ngây.

Chuông giáo đường vang mừng Chúa Ngự,
Em cúi đầu làm dấu tạ ơn.
Giờ tan lễ, anh theo em như bóng,
Tưởng hồn mình bay bổng chín tầng mây.

Em dừng bước nhẹ dưới dàn hoa,
Màu tím Pensée trước cổng nhà.
Quay lại nhìn anh cười trong mắt,
Đèn Noel chớp, tắt, má em hồng.

Bóng em đã khuất ở bên song,
Anh trở về mà ngẩn ngơ lòng.
Mong xuân tới, trao hoa hồng, nhận cười,
Chung bước cùng em đến trọn đời.

Tạ ơn Chúa Mẹ trên trời,
Em là tặng vật tuyệt vời Chúa ban.
Noel đèn nến huy hoàng,
Giáo đường nhã nhạc, dịu dàng chuông ngân.

Phx.Hoài Hương

Là Em đó, Mùa Thu

Là em đó, là mùa thu gió nhẹ,
Là nắng hồng vui, là thương nhớ ngọt ngào,
Là chim chuyền cánh đưa hót xôn xao,
Là mây tím mây hồng trao nhau niềm hạnh ngộ.

Là em đó, là mùa thu lá đỏ,
Là bến tình thơ, là nhung nhớ hẹn hò,
Là thuyền hoa êm ái lướt như mơ,
Chờ duyên ái cập bến bờ hạnh phúc.

Là em đó, là mùa thu vàng cúc,
Là trầu xanh, là hồng thắm buổi hợp hôn,
Là trăng sao êm ái nổi vòng ôm,
Là hạnh phúc cõi thiên đường hoa bát ngát.

Là em đó, là mùa thu thánh thót,
Của suối reo, chim hót, hoa ngát hương
Của sáng tinh mơ tinh khiết lá đọng sương,
Của chiều xuống, hoàng hôn vương lộng lẫy.

Là em đó, mùa yêu đương vẫy gọi,
Những ngọt ngào âu yếm thuở thân tiên,
Ôi! Là em, là Mùa Thu thánh thiện,
Mùa tuyệt vời, dâng hiến trọn yêu thương.

Là em đó, Mùa Thu, mời Anh đến,
Hai tâm hồn lưu luyến vạn yêu thương,
Là Trăm, Khanh vườn Thượng uyển ngát hương,
Thơ quyện nhạc, khúc Nghê thường hạnh phúc.

Phx.Hoài Hương

GHEN BƯỚM GIẬN HOA

Vườn bên hoa thật nhiều hoa,
Hoa lan, hoa cúc, hoa trà hoa ngâu.
Hồng nhung, vàng, trắng khoe màu,
Trăm con bướm lượn chụm đầu say hương.
Bên hoa, em đẹp như tiên,
Bỗng nhiên anh thấy mình ghen bướm vàng.
Ai cho quán quýt bên nàng?
Ai cho bay lượn vòng vòng thế kia?
Lén nhìn qua lớp rào thưa,
Tim anh rộn rã.
Lạ chưa?
Mất hồn.
Em xinh hai má đồng tiền,
Tay nâng hoa, miệng ghé hôn dịu dàng.
Phải chi hoa đó là anh!
Phải chi hoa bướm là mình với ta.
Ghen với bướm, còn giận hoa,
Vì em xinh quá, xinh là quá xinh.
Giá như em của riêng mình!
Anh gom mây gió cho tình ngát hương.
Anh làm cánh bướm bên em,
Anh làm hoa để tay em chạm vào.
Để em âu yếm ngọt ngào,
Để môi em thấm hôn vào má anh.
Để hoa nghiêng, bướm vờn quanh,
Hoa nghiêng bướm lượn lòng vòng đôi ta.
Gỡ rào, chung lại vườn hoa,
Em là Hoàng hậu,
Anh là Quân Vương.
Quân vương có Hậu dễ thương,
Không thèm ghen bướm, giận hương bao giờ.
Vườn Thượng uyển dưới trăng mơ,
Đôi ta dệt vạt bài thơ tuyệt vời.

Phx.Hoài Hương

HAI GIÒNG SÔNG

(Tặng các bạn, những mối tình
câm nín sau 50 năm cách biệt,
đã tái ngộ trong ngày Đại hội
PCT/7/12)

50 năm trôi qua,
Hai giòng sông hai ngã
Mỗi ngày thêm mỗi xa
Chưa bao giờ hợp lại
Mái trường xưa nay đã
Theo bóng câu phiêu pha
Em cũng rời tàn tạ
Anh tóc bạc tuổi già
Hai ta hai giòng sông
Bến nào đục? Nào trong?

50 năm biến động
Còn nổi nhớ trong lòng
50 năm nhớ thương
Hàng phượng thắm sân trường
Lung linh màu áo trắng
Ngọt ngào như vàng trắng.

50 năm biệt tăm
Giờ tóc bạc da nhăn
Bàn tay xưa chưa nắm
Nay run rẩy ta cầm
Rồi mai lại xa nhau
Mỗi kẻ mỗi đầu cầu
Giòng sông chia hai ngã
Thêm một lần lòng đau...

Phx.Hoài Hương

Mùa Phượng Cuối Cùng

Hè năm đó, em vừa tròn 18,
Niên học cuối cùng, buồn lắm Anh ơi.
Khắp phố phường, hoa phượng nở đỏ trời,
Trong nắng hạ, râm ran lời ve hát.
Niên học cuối cùng,
Âm thầm lau nước mắt,
Em như chim lìa rừng,
Ngơ ngác bốn phương xa.
Niên học cuối cùng,
Ve sầu da diết lạ,
Phượng cũng sớm buồn, lả tả rụng đầy sân.
Nắng hạ vàng buồn bã dưới gót chân,
Anh xa quá, dù gần trong gang tấc.
Bảo đừng khóc, nhưng lệ đầm trên mắt,
Vì ngày mai, hai ngã chiếc thuyền trôi,
Vì ngày mai mỗi kẻ mỗi phương trời,
Đời xuôi ngược, biết có ngày tao ngộ?
Tuổi thơ ngây ngu ngơ không dám ngờ,
Để thuyền Anh theo gió đã ra khơi.
Mỗi hè về nhìn phượng thắm nơi nơi,
Em lại nhớ mái trường xưa yêu dấu.
Em lại nhớ thuở tình đầu thơ dại,
Chẳng hẹn hò mà mãi mãi luyến lưu.
Dù hôm nay, hai phương trời diệu vợi,
Hè chẳng phượng hồng, vắng ngắt lời ve.
Trong âm thầm lặng lẽ, em vẫn nghe,
Những rung động đầu đời xưa thân ái.
Tóc đã bạc màu.
Mùa phượng hồng em nhớ mãi,
Nhớ thuở học trò,
Nhớ Anh,
Và nhớ cả mái trường xưa.

Phx.Hoài Hương

TUÔNG TU' – Thương Nhớ Người Dung

Vườn bên rục rờ hoa vàng,
Mắt ai đen, lén nhìn sang bên này?
Hoa vàng theo gió nhẹ bay,
Cánh vương nhẹ vào tay dịu dàng
Bên này anh cũng nhìn sang,
Nắng lung linh vật áo nàng thướt tha.
Tay em trắng nõn như ngà,
Mây hồng, mây trắng bay qua phải dừng.
Bỗng nhiên thương nhớ người dung,
Ước gì hai đứa mình đừng xa nhau.
Ước gì cha mẹ mua trâu,
Rước cô hàng xóm làm dâu nhà mình.
Nàng dâu xinh quá là xinh,
Hai bên hàng xóm kết tình xui gia...
Hoa vàng theo gió bay qua,
Lặng thinh em đứng dưới hoa thẹn thùng.
Trên cành chim hót huyền thuyên,
Trời xanh mây trắng se duyên đôi mình.

Phx.Hoài Hương

RƯỢU VÀ EM

*Rượu và em, thứ nào Anh thích nhi?
Khó trả lời vì mỗi thứ mỗi niềm vui.
Khi có em, rượu rất đổi ngọt ngào,
Khi chia cách, rượu cồn cào gan ruột.
Khi có em, rượu là nguồn hạnh phúc,
Khi không em, rượu bỗng chốc lạnh lùng.
Khi có em, rượu chỉ cạn đôi chung,
Em không có, rượu không chùng không đổi.
Em và Rượu: với Anh là Gạch nối,
Của bình minh hay bóng tối nhạt nhoà.
Khi có em, rượu có thể rời ta,
Em không có, không thể nào ta xa rượu.
"Em và Rượu: Em thì không thể thiếu!"*

Phx.Hoài Hương

Ngân Trùng Xa Cách

Thu này nữa, ba lăm mùa thu chẵn,
Lữ thứ xa quê, lòng nặng nhớ thương,
Mới đó, giờ đây tóc đã bạc sương,
Mà nhung nhớ, vẫn vương hoài thu cũ.
Mong đất nước thanh bình,
Mong rượu nồng pháo nổ,
Mong mùa thu hai họ kết thông gia,
Có ngờ đâu mình nổi lúc mỗi xa,
Chinh chiến đổ lan tràn trên quê Mẹ.
Anh dẫn thân đường hành quân muôn ngã,
Em hậu phương, đợi mãi kẻ ra đi.
Áo cưới chưa may, ta lại phải phân ly,
Anh rừng thẳm, “75” tù cải tạo.
Em cùng Mẹ Cha gian lao vượt biển,
Đám cưới mùa thu vĩnh viễn không thành.
Em không kết hôn, chẳng phụ tình anh,
Mong mỗi mãi, tin lành anh ra trại.
5-10 năm, em đợi hoài đợi mãi,
Dù muôn màng, mong áo cưới cài hoa.
Bỗng một ngày, trời, biển, dội phong ba.
Thư báo dữ, Anh quê xa đã mất.
Cầm thư báo, em lệ mờ đôi mắt,
Hy vọng thôi rồi! Vĩnh biệt từ đây.
Giác mộng yêu đương mây chục thu đây,
Đành tan tác như mây bay gió thoảng.
Đêm từng đêm, dưới trời sương giá lạnh,
Nhớ Anh đau lòng, lệ lại quanh mi,
Sao Trời để Anh đi, không trở lại.
Anh đâu rồi? Chỉ còn giải khăn tang,
Hồn linh thiêng Anh ở chốn suối vàng,
Cho em gặp những canh tàn trong mộng.
Năm tháng hắt hiu, thẫn thờ đối bóng,
Ôm nỗi sầu cùng sương nắng tha phương.

Em sẽ về, về nhìn lại quê hương,
Để viếng mộ người mình thương yêu nhất,
Rồi hỏa táng cho Anh, đem theo tro cốt.
Cùng em xứ người, sống nốt chuỗi ngày sau.
Rồi một ngày mình mãi mãi gần nhau,
Không còn nỗi thảm sầu nơi CỐI CHẾT.
Ta sẽ chẳng phải một đời vĩnh biệt,
Cối Vĩnh hằng, tha thiết mến yêu nhau.
Phx.Hoài Hương

Sài Gòn Hồi Nhớ

Sài Gòn xưa, anh đưa em dạo phố,
Áo em hồng, lồng gió buổi hoàng hôn.
Đời có em, trời đất bỗng đẹp hơn,
Ngắm thiên hạ, thương người quen, kẻ lạ.

Đường ta đi, ngát xanh ngàn hoa lá,
Ước mộng ngày hai đứa sẽ nên duyên.
Anh ngại mình đời lính chiến truân chuyên,
Nên cứ hẹn mùa xuân sau pháo nổ.

Sài Gòn 75, đất trời sụp đổ,
Anh vào tù, em vượt biển lìa quê.
Sài Gòn 85, tù cải tạo trở về,
Người xưa vắng, anh thần thờ tưởng mộng.

Ngơ ngác mình Anh, bàng hoàng cay đắng,
Chuyện tình đầu chỉ là bóng thôi em.
Dù quê người em đã bước sang ngang,
Anh vẫn nhớ cung đàn xưa lỗi nhịp.

Chẳng trách em đâu, chỉ là vận nước,
Nhưng nhớ hoài, Sài Gòn trước yêu nhau.

Phx.Hoài Hương

NGỌT NGÀO

Sau ngày tái ngộ,
Ta lại là ta.
Anh về nhà,
Pha ly cà phê đắng,
Bỏ vào một viên đường,
Khuấy nhẹ,
Nghe mùi hương,
Nghe cả nỗi yêu thương
Dịu dàng và đậm thắm,
Trong tim anh, tim em.
Gừng thì rất cay,
Muối thì rất mặn,
Nên khi chia tay,
Tình vẫn tràn đầy.

Một thời muối mặn gừng cay,
Quê hương bỏ lại,
Tháng ngày biệt tăm.
Nhớ em một thuở sách đèn,
Cà phê đen đắng,
Khôn cầm lòng đau.
Mỗi giọt đen,
Một giọt sàu,
Trăm ngàn giọt nhớ,
Khi đầu bạc sương.
Anh bỏ thêm một viên đường,
Khuấy lên để thấy người thương hiện về.

Phx.Hoài Hương

TẤT CẢ CHO EM

(Nhã hứng theo ALL FOR YOU của John Denver)

Em dẫu yêu, em là tất cả,
Là trăng, sao, hoa lá, là gió mây.
Thu hồn Anh vào đôi mắt ngất ngây,
Vào mái tóc mềm mây, hương thơm ngát.
Em là cả tình yêu Anh khao khát,
Gần bên em, lòng dào dạt niềm vui.
Ôm em trong tay, đời rất tuyệt vời.
Anh tưởng thấy cả bầu trời rục rĩ
Cả trái tim, cả cõi lòng rộn rã,
Mây đầy trời pha ngũ sắc ngẩn ngơ.
Hoa sẽ cùng Anh nở đẹp như mơ,
Anh dành tặng người Thơ: Em yêu dẫu.
Một biển yêu đương, vô vàn âu yếm,
Tặng phẩm dâng em: Thần nữ Anh tôn thờ.
Khi yêu em, Thiên đường như mở cửa,
Đón Anh vào trong giấc ngủ thần tiên.
Em trong tay Anh, mi khép dịu hiền,
Môi má ngọt, mềm thơm hơn nhung gấm
Ngàn nụ hôn em, ngàn lời dâng hiến,
Lòng đắm say ngây ngất Biển, Trời, Mây.
Anh ghen ngào, vòng tay em êm ái,
Anh muốn ôm em, mãi mãi được ôm em.
Em như ánh trăng, Em tựa bình minh
Là máu trong tim, hơn ngọc ngà châu báu.
Em yêu dẫu!
Tứ phương vang nhã nhạc.
Anh trải đường hoa thơm,
Mát bước chân gà
Tất cả cho em!
Em là tất cả!
Em là tất cả của riêng Anh.

Phx.Hoài Hương
